

Vasaros dienos stovykla „Jaunojo meškeriootojo pradžiamokslis“

Kupiškio viešojoje bibliotekoje liepos 8–17 dienomis veikė rajono Savivaldybės finansuota vasaros dienos stovykla „Jaunojo meškeriootojo pradžiamokslis“, kurios tikslas sudominti vaikus prasmingu, mėšliu ir aktyviu laisvalaikio praleidimo būdu, taip prisidedant prie vaikų ir jaunimo užimtumo per atostogas.

Per pirmas dvi dienas vykusius teorinius užsiėmimus vaikai susipažino su Kupiškio krašto vandens telkiniuose gyvenančia ichtiofauna. Sužinojo, kokie yra dabartiniai modernūs meškeriojimo būdai, kartu apžiūrėjo ir archajiškas meškeriojimo priemones. Suprantama, buvo ir praktinė mokymų dalis – vaikai patys skirtingais mazgais rišo kabluką, bandė atpažinti įvairius maistinius žuvų jauko komponentus ir atliko kitas meškeriojiškas užduotis.

Išvykų prie Kupiškio marių metu naudojome įrankius, labiausiai tinkamus žengiant pirmus meškeriojimo žingsnius ir siekiant kuo geriau įvaldyti šio užsiėmimo gudrybes – meškeres be ritės (dar vadinamas sportinėmis meškerėmis arba „botagut“). Ir nors per visas dienas pasitiko besikeičiantis oras, o ir meškerių sistemėlės, ypač pirmą dieną, buvo linkę painiotis, tačiau jaunieji meškeriootojai sugavo nemažai karpinių šeimos žuvų (kuoju, raudžių, plakių ir karšiukų), žuvelių violetinėmis akimis – pūgžlių.

Prieš vieną iš išvykų gaminomės žuvų jauką: aiškinomės jo sudėtį, atskirų komponentų funkcijas, taip pat dažėme ir saldinome jauką, kad jis labiau viliojotų žuvis.

Priešpaskutinę stovyklos dieną vėl vyko kombinuoti teoriniai ir praktiniai užsiėmimai: vaikai susipažino su žvejojimo šiuolaikine

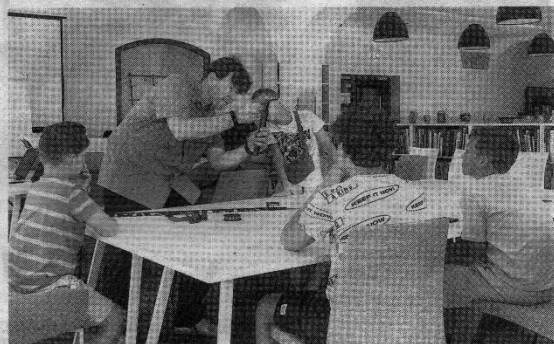
dugnine meškere – „fyderiu“ (angl. to feed – maitinti, šerti) pradmenimis, o stovyklą aplankęs svečias, kupiškėnas, azartiškas meškeriootojas, šiandien visoje Lietuvoje gerai pažįstamas meškeriojimo žinovas Andrius Adomavičius, papasakojo apie lydekų gaudymą, pristatė naujausias spiningų ir ričių iš Tekančios saulės šalies – Japonijos gamybos tendencijas.

Kažkiek nerimauta, ar vaikus sudomins improvizuota atrankos (ne, ne modelių, aktorių atrankos, o vadinamoji sportinė svarelio mėtymo į taikinį spiningu) rungtis, surengta vejoje šalia bibliotekos. Tačiau šiai pasibaigus, tapo akivaizdu, kad ateityje teks planuoti labiau išplėtotas atrankos treniruotes ir varžybas.

Vasaros stovyklos veiklas vainikavo pažintinė išvyka į ežeringą Molėtų kraštą. Mindūnų apžvalgos bokšto aukštį vaikai įveikė net ne po kartą. Tačiau mus, meškeriotojus, labiausiai domino Molėtų ežerų žvejybos muziejus ir jo ekspozicijos: senoviniai, etnografiniai, mūsų prosenelių sodžiuose naudoti žvejybos įtaisai. Maloniai nustebino neseniai atliktas ir vienos iš ekspozicijų salių atnaujinimas – atsiradęs interaktyvus kambarys, kuriame apie save „pasakoja“ visos Lietuvoje gyvenančių gėlavandenių žuvų rūšys.

Nors ir laukė ganėtinai ilgas grįžimas namo, bet dar spėjome pamėškerti tyrame kaip ašara Baltųjų Lakajų vandenyje. Net alsaus popiečio valandomis ne pačiomis lengviausiomis sąlygomis nelikome be žuvelių, taip tarsi įprasmindami stovyklos metu įgytas žinias.

Stovyklos vadovas
bibliotekininkas
Minijus PUČĖTA

Bibliotekininkės Neringos Paukštienės nuotraukos